

۱ دعا

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره شاگردسازی را به حضور خداوند بیاورید.

۲ در میان گذاشتن برکات(۲۰دقیقه)
خروج

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده (خروج ۱:۱۱- ۳۱:۱۴)، با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید.**)
به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرف‌هایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، درمورد آنچه در میان می‌گذارد بحث نکنید.

۳ تعمق وحفظ (۲۰ دقیقه)
نجات یک هدیه است: افسسیان ۲: ۸-۹

الف- تعمـــــق

بخوانید: افسسیان ۲: ۴ - ۱۰. «لیکن خدا که در رحمانیت دولتمند است از حیثیت محبت عظیم خود که با ما نمود ما را نیز که درخطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید

و با او برخیزانید و در جای‌های آسمانی در مسیح عیسی نشانید تا در عالم‌های آینده دولت بی‌نهایت فیض خود را به لطفی که بر ما در مسیح عیسی دارد ظاهر سازد، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید به وسیله ایمان و این از شما نیست، بلکه بخشش خداست و نه از اعمال تا هیچ کس فخر نکند، زیرا که منفعت او هستیم آفریده شده درمسیح عیسی برای کارهای نیکو که خدا قبل مهیا نمود و تا در آنها سلوک نماییم.»

این آیه حفظی را روی یک صفحه یا تخته سیاه بنویسید:

نجات یک هدیه است. افسسیان ۲: ۸- ۹
زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید به وسیله ایمان و این از شما نیست، بلکه بخشش خداست و نه از اعمال تا هیچ کس فخر نکند. افسسیان ۲: ۸- ۹

۱ - محبت، رحمت و فیض خدا

تفاوت میان محبت، رحمت و فیض چیست؟ خدا محبت است (اول یوحنا ۴: ۸). خدا رحیم (لوقا ۳۶:۶) و رئوف (خروج ۶:۳۴) است. چون خدا غیرقابل درک است محبت او نیز نسبت به گناهکاران همیشه غیرقابل درک و بی‌نظیر خواهد بود (تثنیه ۷: ۷- ۸). رحمت و فیض خدا جنبه‌هایی از محبت او هستند. رحمت خدا بر ما رحم می‌کند در حالی که فیض خدا ما را می‌بخشد. رحمت خدا، محبت اونسبت به ما به عنوان انسان‌های بیچاره‌ای است که احتیاج به دلسوزی او داریم. فیض او، محبتش نسبت به ما در مواقعی است که به عنوان شخص گناهکار نالایق به بخشش و نجات او نیاز داریم.

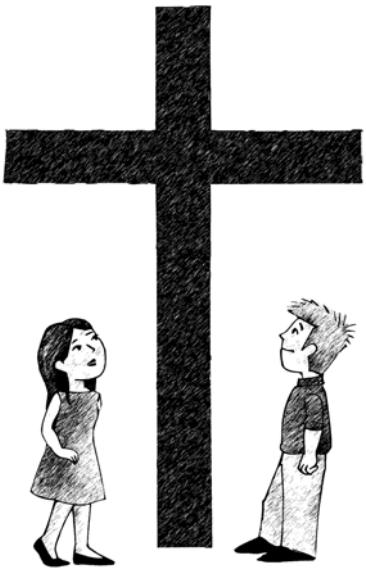
۲ - نجات از طریق فیض است و نه با اعمال.

نجات یافتن به وسیله فیض، به معنی نجات از گناه است بدون آنکه هیچ شایستگی برای دریافت آن داشته باشیم و به مفهوم نجات از عذاب گناه است؛ یعنی کاملا بخشیده شدن. به معنی نجات از مجازات گناه و دریافت حیات ابدی و به معنی نجات از قدرت ذات گناهکار است؛ یعنی توانایی برای داشتن زندگی جدید است از حال تا به ابدالاباد. نجات یافتن از طریق فیض دقیقا نقطه مقابل نجات از طریق اعمال نیکوست.

حقیقتا نجات یافته به وسیله فیض خدا

(شایستگی مسیح)

خدا

تلاش برای نجات با کارها

(شایستگی خود)

خدا

نجات یافتن از طریق اعمال یعنی نجات به وسیله کارهای نیکو، یعنی کارهای نیکویی که لازم است شخص از طریق نیکویی ذاتی خود و با تلاش زیاد بدست آورد. اگر نجات از طریق نیکویی، اعمال مذهبی یا اعمال خوب شخصی امکان‌پذیر بود پس مردم به خدا و یا کار نجات او نیازی نداشتند و می‌توانستند با

افتخار در حضور خدا بایستند و بگویند: «من، خودم را نجات دادم.»
در هر صورت کتاب مقدس صریحا تعلیم می‌دهد که ما توسط فیض خدا و نه از طریق اعمال خودمان نجات یافته‌ایم. خدا خالق و عطاکننده نجات است. نجات او از طریق مرگ و قیام عیسای مسیح عمل می‌کند و او آن را به عنوان عطایی مجانی به کسانی که ایمان می‌آورند می‌بخشد. نجات به وسیله فیض یعنی اینکه نجات از ابتدا تا به آخر هدیه‌ای از سوی خداست و ما لیاقت آن را نداریم و نمی‌توانیم آن را بدست آوریم یا بخریم.

۳ - نجات از طریق ایمان

تمام مسیحیان ایمان دارند که ما از طریق کار کفاره‌ای عیسای مسیح به وسیله فیض و ایمان، نجات می‌یابیم. گرچه دید مسیحیان نسبت به ایمان با یکدیگر متفاوت است. بعضی مسیحیان می‌گویند که ایمان عطایی از سوی خدا نیست، بلکه فقط مسؤولیت انسان است. سایر مسیحیان می‌گویند که ایمان هم عطایی از سوی خدا و هم مسؤولیت انسان است.

الف- این نظریه که ایمان فقط مسؤولیت انسان است.
بعضی مسیحیان می‌گویند که کلمات «و این از شما نیست، بلکه بخشش خداست» مربوط به «ایمان» نیست، بلکه فقط مربوط به عبارت «محض فیض نجات یافته‌اید» است. پس آنها می‌گویند که نجات، عطای فیض خداست، ولی ایمان عطای فیض خدا نیست، بلکه مسؤولیت انسان است، اما این نظریه مناسب نیست، چون ابتدا گفتن «نجات از طریق فیض است» و بعد گفتن اینکه «این نجات از مردم نیست، بلکه بخشش خداست» تکرار غیرضروری می باشد. همچنین کلمه «این» طبیعتا بیشتر به کلمه‌ای که بلافاصله پیش از آن آمده (کلمه قبل) یعنی «ایمان» برمی‌گردد تا به واژه‌ای که از آن دورتر است؛ یعنی «نجات».

ب- این نظریه که ایمان عطای خداست.
این مسیحیان معتقدند که در ارتباط با نجات، «فیض کار خداست نه کار انسان» و «ایمان بخشش خداست و نه چیزی از جانب انسان». آنها می‌گویند که گرچه مسؤولیت و عمل ایمان آوردن مسؤولیت انسان است (مرقس ۱: ۱۵، رومیان ۱: ۱۶) با وجود این در افسسیان ۲: ۵- ۱۰ تأکید بر این حقیقت است

که ایمان هم در شروع و هم در ادامه کاملا وابسته به خداست. نجات کامل انسان از آغاز تا به پایان کاملا وابسته به خداست (م.ک. فیلیپیان ۱: ۶). پولس رسول درآیه ۷ از «دولت بی‌نهایت فیض خدا» سخن می‌گوید. دلیل اثبات این فیض این حقیقت است که ایمانداران افسسیان به وسیله فیض و از طریق ایمان نجات یافته بودند، اما مبادا در افسسیان این فکر شروع به رشد کند که حداقل به خاطر ایمانشان، شایسته این اعتبار هستند. پس پولس بلافاصله اضافه می‌کند که حتی این ایمان یا استفاده از این ایمان از آنها نیست، بلکه عطای خداست!

مسؤولیت ایمان آوردن و اقدام به ایمان آوردن از جانب ماست، اما این فقط هنگامی میسر است که خدا آن ایمان را به عنوان عطایی که شایسته‌اش نیستیم به ما بدهد. **بخوانید:** اعمال رسولان ۱۳: ۴۸، ۱۶: ۱۴، ۱۸: ۲۷، فیلیپیان ۱: ۲۹، ۲: ۱۲- ۱۳ و دوم پطرس ۱: ۱. ایمان برای انسان زمانی میسر می‌گردد که وی انجیل را شنیده باشد! این خداست که کسی را برای موعظه انجیل به سوی او می‌فرستد. رومیان ۱۰:۱۴- ۱۷، دوم تسالونیکیان ۲:۱۳- ۱۴، دوم تیموتائوس ۱:۹- ۱۰ را بخوانید!

۴ - رابطه بین ایمان و اعمال

الف- ما به وسیله اعـــمال خود نجات نمی‌یابیم.

ما به وسیله نـــگاهداشتن شریعت نـــجات نمی‌یابیم. داشتن یک زندگی اخلاقی و شرافتمندانه و نگاهداشتن تمامی فرامین هیچ کس را بر روی زمین عادل نکرده است (رومیان ۳: ۲۰) ما به وسیله انجام کارهای مذهبی یا کارهای خوب نجات نمی‌یابیم (افسسیان ۲: ۹) چون جلال خدا را به خاطر نجات ما از طریق فیض و به وسیله کارش از طریق مسیح بر روی صلیب می‌رباید. ما از جانب خودمان با هیچ تلاشی نجات نمی‌یابیم، بلکه تنها با تصمیم ابدی خدا که در زمانی آن را به انجام رسانید؛ یعنی با فرستادن شخصی دیگر برای موعظه انجیل برای ما و با کار روح‌القدس درما (دوم تسالونیکیان ۲: ۱۳- ۱۴). بدین ترتیب هر زمینه‌ای که در ما موجب فخر شود کنار گذاشته می‌شود.

ب- نجات می یابیم تا کارهای نیکو انجام دهیم (افسسیان ۲: ۱۰).

هدف از خلقت جسمی و خلقت مجدد روحانی ما انجام کارهای خوب است. خدا طوری برنامه‌ریزی کرده

است که وجود ما بر روی زمین هدف مهمی داشته و بسیار ارزشمند باشد. سرتاسر زندگی ما بایستی پر از کارهای نیکویی باشد که خدا آماده کرده تا در آنها سلوک کنیم. پس حتی کارهای خوبی هم که باید انجام دهیم محصول ما نیست، بلکه حاصل تدارک خداست. تمامی کارهای نیکو از جانب خدا، از طریق خدا و برای خداست. خدا خالق کارهای نیکو، تدارک بیننده کارهای نیکو و هدف کارهای خوب است. زندگی ما در زمان حال، در منشأ آن و از نظر آینده فقط به خدا بستگی دارد. تمامی جلال از آن او باد (رومیان ۱۱: ۳۶).

نجات را می‌توان با یک درخت شکوفا و پر از میوه تصور کرد. ریشه نجات، فیض خداست که در آن او به ما روح‌القدس و ایمان را می‌بخشد. میوه نجات کارهای خوبی است که او آماده کرده تا در آنها سلوک کنیم. مسیح ما مؤمنین به خود را ملزم می‌کند که بایستی میوه بسیار و ماندنی به بار آوریم (یوحنا ۱۵: ۵ ، ۱۶). اعمال و رفتار مسیحی ما با ایمان مسیحی ما با یکدیگر عمل می‌کنند و آن ایمان را کامل می‌سازند (یعقوب ۲: ۲۲).

ب- حفظ کردن و مـــرور

۱- بنویسید: آیه کتاب مقدس را روی یک کارت سفید و یا یک صفحه از دفترچه یادداشت خود بنویسید.

۲- حفظ کنید: آیه کتاب مقدس را به روش صحیح حفظ کنید. نجات یک هدیه است: افسسیان ۲: ۸- ۹

۳- مرور کنید: به گروه‌های دو نفره تقسیم شوید و آخرین آیه حفظی از کتاب مقدس را از یکدیگر بپرسید.

۴ بررسی کتاب مقدس(۷۰دقیقه)

اهداف کلیسا- افسسیان ۴: ۱-۱۶

با استفاده از روش ۵ قدم بررسی کتاب مقدس، افسسیان ۴: ۱- ۱۶ را با یکدیگر بررسی کنید.

قدم ۱: بخوانید

بخوانید: افسسیان ۴: ۱- ۱۶ را با هم بخوانیم.

هر یک به نوبت یک آیه بخواند تا تمام قسمت خوانده شود.

قدم ۲: کشف کنید

توجه کنید: چه حقیقتی در این قسمت برای شما مهم است؟ یا کدام حقیقت در این قسمت ذهن یا قلب شما را تحت تأثیر قرار می‌دهد؟

بنویسید: یک یا دو حقیقتی را که درک می‌کنید، کشف نمایید، در مورد آنها فکر کنید و افکارتان را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از اینکه مدتی حدود دو دقیقه به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد، به نوبت برکاتشان را با هم در میان بگذارند). به نوبت برکات خود را از نکاتی که کشف کردیم با یکدیگر در میان بگذاریم.

(موارد زیر، مثال دو شخصی است که برکاتشان را با یکدیگر در میان می‌گذارند. به خاطر داشته باشید. در هر گروه کوچک اعضای آن گروه نکات مختلفی را با هم در میان می‌گذارند که نباید لزوما یکسان باشند.)

*** ۴:۱- ۱۱**

کشف ۱) یک حقیقت مهم از نظر من در افسسیان ۴: ۱- ۱۱ است که رشد کلیسا و هر جماعتی بستگی زیاد به اتحاد و تنوع دارد.

الف- رشد کلیسا بستگی به اتحاد کلیسا دارد. این اتحاد کلیسا نیز بستگی به نوع زندگی دارد که هر فرد مسیحی براساس آن زندگی می‌کند. وقتی همه مسیحیان به شایستگی دعوتی که دارند زندگی می‌کنند یعنی زندگی که مشخصه آن تواضع و فروتنی، حلم و محبت است بنابراین آن کلیسا بسیار آسان‌تر متحد می‌شود و رشد می‌کند (افسسیان ۴: ۱- ۶).

ب- رشد کلیسا بستگی به تنوع کلیسا دارد و این تنوع نیز بستگی به عملکرد عطایای روحانی هرکدام از اعضا دارد. وقتی تمام مسیحیان، دیگران را با عطایای روحانی خود خدمت می‌کنند بنابراین کلیسا به آسانی متحد می‌شود و رشد می‌کند.

هر مسیحی احساس می‌کند که مورد نیاز است و در دیگر مسیحیان نیز این حس را ایجاد می‌کند که مورد نیاز هستند (افسسیان ۴: ۷- ۱۱).

*** ۴:۱۲- ۱۶**

کشف ۲) یک حقیقت مهم برای من در افسسیان ۴: ۱۲ - ۱۶ است که رشد کلیسا و هر جماعتی بسیار وابسته به روابط، بلوغ و خدمات کلیساست.

رابطه‌ای که براساس راستی و محبت باشد (افسسیان ۴: ۱۵) باعث رشد کلیسا می‌شود. مسیحیان بالغ که دارای یقین های مسیحی شخصی (افسسیان ۴: ۱۳- ۱۴) می‌باشند باعث رشد کلیسا خواهند شد. خدمات و کمکهای مختلف مسیحی (افسسیان ۴: ۱۲، ۱۶) باعث رشد کلیسا خواهند شد. هر چقدر که خدمت و کمکهای مسیحی در کلیسا بیشتر باشند مسیحیان مختلف و بیشتری در کلیسا دارای عملکرد فعالانه خواهند بود.

اتحادی که بر اساس همشکل بودن باشد مانع رشد کلیسا و اتحادی که براساس تنوع بسیارکمک‌ها و خدمات باشد باعث رشد کلیسا خواهد شد.

قدم ۳: سؤال کنید

توجه کنید: در این متن چه سؤالاتی در زمینه‌های مختلف وجود دارند که مایلید در گروه آنها را بپرسید؟

سعی کنیم تمام حقایق مربوط به افسسیان ۴: ۱- ۱۶ را درک کنیم و درمورد آنچه نمی‌فهمیم، سؤال‌های خود را مطرح کنیم.

بنویسید: تا آنجایی که امکان دارد سؤال‌های خود را واضح و صریح مطرح کنید و سپس آنها را در دفتر یادداشت خود بنویسید.

در میان بگذارید: (بعد از این که مدتی حدود دو دقیقه به اعضای گروه فرصت فکر کردن و نوشتن داده شد اجازه دهید که هر کدام از افراد سؤال خود را برای دیگران مطرح سازد.)

گفتگو کنید: (سپس چند سؤال را از بین همه سؤال‌ها انتخاب کنید و سعی کنید با گفتگو کردن درمورد آنها در گروه، جوابی برایشان پیدا کنید. درادامه نمونه‌هایی از سؤال‌هایی که شاگردان ممکن است بپرسند و همچنین ملاحظاتی در رابطه با آن مباحث آمده است.)

(۱) هدف کلیسا این است که زندگی مسیحی را به طرزی قابل رویت به نمایش بگذارد.

*** ۱:۴- ۲**

سؤال ۱) (افسسیان ۴: ۱- ۲) هدف کلیسا بایستی این باشد که نسبت به داشتن یک زندگی مسیحی به مسیحیان تأکید کند افسسیان ۴: ۱ می‌گوید: «با شایستگی آن دعوتی که به آن خوانده شده‌اید رفتار کنید.» خدا مسیحیان را به چه زندگی در کلیسا و در هر جماعتی دعوت می‌کند؟

ملاحظات: زندگی که شایسته دعوت خداست با هفت حسن زیر شناخته می‌شود: تواضع، فروتنی، صبر، تحمل یکدیگر، محبت، یگانگی و صلح. برای مثال:

الف- فروتنی چیست؟ مسیحی که فروتن و بردبار است دارای قدرتی درونی است که آسیب ناشی از رنج را به کشمکش با آن ترجیح می دهد. مسلما مسیحی بردبار شخصی ضعیف یا بی‌اراده نیست که حاضر باشد در مقابل همه زانو بزند. درزمان عصبانیت مطیع است. به آسانی عصبانی نمی‌شود تا واکنش منفی نشان دهد و آنچه مردم می‌گویند یا انجام می‌دهند، سریع به عنوان حملات شخصی به حساب نمی‌آورد. با ملایمت بر حق و حقوق خود تأکید می‌کند. در واقع او پی برده است که در مقابل چیزهایی که ذاتا حق و حقوق او محسوب می‌شوند هیچ حقی ندارد و تمام حق و حقوق او از طریق فیض به او داده می‌شود.

ب- صلح چیست؟ یک مسیحی با خدا و با سایر مردم در صلح است. صلح با خدا یعنی آزادی از گناه. اعتقاد به اینکه گناهان مربوط به گذشته بخشیده شده‌اند. صلح، رهایی از ترس است. اعتقاد به اینکه مشکلات زمان حال به خیریت ماست. صلح، آزادی از احساس ترک‌شدگی است. اعتقاد به اینکه آینده، ما را از خدا جدا نمی‌سازد. صلح با خدا به افکاری آشفته آرامش می‌بخشد، قلبی خالی را با رضایت خاطر پر می‌سازد و دوباره به یک زندگی از هم گسیخته یکپارچگی می‌بخشد. صلح با دیگران یعنی عدم وجود احساس گناه، ترس یا طردشدگی درارتباط با آنها. صلح با سایر مردم یعنی نزاع وکشمکش با یکدیگر جای خود را به ارتباطی هماهنگ و بنا کننده داده است.

(۲) هدف کلیسا باید حفظ وحدت در عین کثرت باشد.

*** ۳:۴**

سؤال ۲) (افسسیان ۴: ۳) چگونه مسیحیان به طور عملی اتحاد در روح را حفظ می‌کنند؟

ملاحظات: تعدادی پیشنهاد برای مسیحیان جهت حفظ اتحاد در روح عبارتند از:

- خود را قبل از اینکه عضو یک فرقه مشخص بدانید، یک عضو در بدن مسیح ببینید.
- از همان اعتقادنامه (اعتقادنامه رسولان) و همان دعا (دعای ربانی) استفاده کنید.
- در شهر خود یک شورای جماعت‌های مسیحی تشکیل دهید تا از وضعیت همه کسانی که در آنجا زندگی می‌کنند آگاهی داشته باشید.
- حداقل یکبار در سال با مسیحیان در همسایگی خود ملاقات کنید. با هم سرود بخوانید. مکاشفه های خود را از قسمت‌های منتخب کتاب مقدس با هم در میان بگذارید. با هم دعا کنید و با یکدیگر مشارکت داشته باشید.
- به طورعملی به کلیسایی که در همسایگی شما به زحمت افتاده است کمک کنید.

*** ۴- ۶:۴**

سؤال ۳) (افسسیان ۴: ۴ - ۶) هدف کلیسا حفظ وحدت با وجود تفاوت‌هاست. چگونه بایستی وحدت کلیسا را درک کنیم که در آیات ۴ تا ۶ شرح داده شده است؟

ملاحظات: در آیات ۱- ۶، تأکید بر وحدت کلیساست. وحدت کلیسا خارجی و سازمانی نیست، بلکه درونی و زنده است. هیچ سازمان انسانی یا ساختار کلیسایی (مثل یک فرقه) نباید بالاتر از آن قرار گیرد و این وحدت نتیجه سکونت مسیح است. بنا بر کتاب مقدس، هر جماعت منفرد کاملا مستقل است و زیر رهبری شورایی از مشایخ اداره می‌شود، اما همه جماعت‌های منفرد زیر رهبری سرشان؛ یعنی عیسای مسیح به هم وابسته‌اند و چون کلیسا (متشکل از همه جماعت‌های منفرد در جهان) از نظر روحانی یکپارچه اســت؛ یعنی بدن واحد مسیح، هرکدام از ما مسیحیان بایستی برای حفظ این یگانگی تلاش کنیم. این وحدت نه با وحدتی سازمانی بلکه به شکل وحدتی روحانی آشکار می‌شود. مسیحیان با پرستش خدایی واحد، وحدت کلیسا در سراسر جهان را نشان می‌دهند. همه آنها را یک شخص از گناهانشان نجات داده است. یک روح‌القدس در همه آنها ساکن است، همه آنها ایمانی دارند که در کتاب مقدس ثبت شده است. همه دارای یک محبت و یک امید هستند.

(۳) هدف کلیسا حفظ کثرت در عین وحدت است.

*** ۷:۴**

سؤال ۴) (افسسیان ۴: ۷) مسیحیان چگونه باید به تنوع عطایای روحانی بنگرند؟
هدف کلیسا حفاظت از این تنوع در عین یکپارچگی است. چگونه بایستی تنوع موجود در کلیسا را درک کرد که در آیات ۷- ۱۱ شرح داده شده است؟ هدف کلیسا بایستی این باشد که به عملکرد عطایای روحانی اجازه دهد. ما مسیحیان بایستی چگونه به عطایای روحانی بنگریم؟

ملاحظات: در آیه ۷- ۱۱ تأکید بر تنوع موجود در کلیساست. این تنوع نتیجه تنوع موجود در عطایای روحانی است که عیسای مسیح خودش به کلیسایش در جهان می‌بخشد.
الف- در بین اعضای بدن مسیح تنوع زیادی از نظر عطایای روحانی وجود دارد. هدف فهرست عطایای روحانی در اول قرنتیان ۱۲: ۷- ۱۱، در اول قرنتیان ۱۲: ۲۸- ۳۰ و در رومیان ۱۲: ۴- ۸ و افسسیان ۴:۱۱ ارائه لیستی کامل یا جامع نیست. تنوع عطایای روحانی اتحاد کلیسا را ارتقا می‌بخشد چون هر کدام از اعضا از عطایای خود برای خدمت دیگران استفاده می‌کند و در عوض به خدمات سایر مسیحیان نیاز دارد. مسیحیان عطایای روحانی را نه به خاطر خودشان بلکه برای خدمت دیگران، برای تجهیز مسیحیان در انجام انواع خدمات و برای بنای کلیسای جهانی مسیح و جماعت‌های منفرد محلی و برای جلال دادن خدا دریافت کرده‌اند.

ب- ما مسیحیان در ارتباط با عطایای روحانی بایستی سه چیز مهم را به خاطر داشته باشیم.

- بایستی تصدیق کنیم که عطای روحانی یک هدیه است (اول قرنتیان ۱۲: ۱۱، افسسیان ۴: ۷- ۸) و نه محصولی از مهارت‌ها یا ابتکارات خودمان.
- بایستی به عطای خودمان به عنوان یکی از عطایای روحانی بسیار نگاه کنیم که در اندازه محدود است. «فیض... به حسب اندازه» (افسسیان ۴: ۷).
- بایستی تشخیص دهیم که بعضی از عطایا، خدمت‌ها هستند مانند تعلیم (رومیان ۱۲: ۷) و بعضی دیگر خادمان (خادمان منصوب شده) هستند مانند معلمان (افسسیان ۴: ۱۱).
- بایستی مشتاق باشیم تا عطای روحانی خود را نه به خاطر جلال دادن خودمان بلکه برای منافع کل کلیسا و جلال خدا به کار بریم (اول پطرس ۴: ۱۰- ۱۱).

❋ ۸:۴- ۱۰

سؤال ۵) (افسسیان ۴: ۸ - ۱۰) مفهوم نزول و صعود عیسای مسیح چیست؟

ملاحظات:

الف- متن در عهد عتیق و عهد جدید.

این کلمات مزمور ۶۸: ۱۸ که از عهد عتیق گرفته شده، در عهد جدید یعنی افسسیان ۸:۴ تنها نقل قول نشده‌اند، بلکه به کار رفته‌اند . آنچه که مزمور در باره خدا می‌گوید در عیسای مسیح به انجام رسید، زیرا مسیحیان فقط یک کتاب مقدس دارند که تمام آن از سوی یک مؤلف یعنی روح القدس الهام شده است و از آنجا که عهد عتیق به بهترین وجه در مکاشفه عهد جدید توضیح داده شده است، پولس رسول این حق را دارد که آنچه را که در عهد عتیق در باره خدا گفته شده است در عهد جدید برای عیسای مسیح به کار بگیرد!

در عهد عتیق خدا بر دشمنان خود روی زمین غلبه کرد، از افراد مغلوب هدایا دریافت کرد و با پیروزمندی به آسمان صعود کرد و بسیاری را به اسارت گرفت. در عهد جدید عیسای مسیح توسط مرگ و قیامش روی زمین بر مردم غلبه کرد، به مردم زمین هدایا داد و با پیروزمندی به آسمان صعود کرد و بسیاری را به اسارت گرفت.

در دوم قرنتیان ۲: ۱۴ و افسسیان ۸:۴ مسیحیان اسیرانی هستند که توسط محبت، رحمت (ترحم) و فیض (بخشایش) او مغلوب شده اند. آنها اکنون عیسای مسیح را در مسیر پیروزمندانه او پیروی می‌کنند. عیسای مسیح ایشان را به عنوان پاداش و جایزه عمل انجام شده کامل نجات توسط خودش دریافت کرد.

او دریافت کرد برای اینکه عطا کرد. او این اسیران را گرفت برای اینکه آنها را به پادشاهی خود بسپارد تا کارهای ملکوت را در روی زمین انجام دهند. در این متن رسولان، انبیا، مبشران، شبانان و معلمان در افسسیان ۴: ۱۱ هدایایی هستند که به کلیسای مسیحی داده شده اند تا مسیحیان در خدمتشان در بدن مسیح تجهیز کنند. منظور از این هدایا ترجیحا خادمین (منصوب شده) هستند تا خدمت‌ها.

نکته حایز اهمیت این است که این کارایی این خادمان در هر جماعتی زیر رهبری مشایخ باشد (اعمال رسولان ۲۳:۱۴، تیتوس ۵:۱، اول پطرس ۱:۵).

ب- تجسم و صعود مسیح.

نزول عیسای مسیح به «اسفل زمین» یا به اعماق زیر زمین در مقابل صعود او به «بالاتر از جمیع افلاک» می‌باشد. پولس رسول (و پطرس رسول در اول پطرس ۱۸:۳- ۲۲) به نزول عیسای مسیح به یک دنیای پست ارواح اشاره نمی‌کند، بلکه به نزول عیسای مسیح به پست ترین مقامی که یک بشر هرگز می‌تواند رفته باشد اشاره می‌کند. اگرچه عیسای مسیح کاملا با خدا برابر بود او خود را از این مقام پر جلال خالی کرد، طبیعت سقوط کرده بشری را بر خود گرفت، خادم تمامی بشر گردید و در نهایت به عنوان یک جنایتکار جهت گناهان بشر مرد (فیلیپیان ۲: ۵- ۸) و نهایتا خدا او را در طبیعت انسانی‌اش ترک کرد (متی ۴۶:۲۷).

بنابراین خدا او را به بالاترین مقام در هستی سرافراز نمود تا تمام زانوها زمانی در برابر او خم شوند و همه زبان‌ها روزی اعتراف کنند که او شاه شاهان و خداوند خداوندگاران است (فیلیپیان ۲: ۹- ۱۱؛ م.ک. اول پطرس ۲۲:۳). هیچ کسی جز عیسای مسیح هرگز به این مقام نزول نکرد که گناهان تمام دنیا را بر خود بگیرد و رنج عذاب جهنم را تحمل کند (متی ۲۷: ۴۶). هیچ کسی جز عیسای مسیح به این مقام که در دست راست خدای پدر بنشیند صعود نکرد که نقشه خدا را در جهان آشکار کرده و به اجرا درآورد (مکاشفه ۵: ۱- ۱۴)

پ- پادشاهی بازپسین مسیح.

پیروزی او کامل خواهد شد زمانی که او تمامی هستی را پر سازد (کامل سازد) (افسسیان ۴: ۹). او کلیسای مسیحی را با تمام پری خود پر خواهد ساخت (افسسیان ۱: ۲۳، دوم پطرس ۱: ۴، اول یوحنا ۳: ۱- ۳). او تا زمانی که تمام دشمنانش را زیر پای‌های خود بیاندازد سلطنت خواهد کرد (اول قرنتیان ۱۵: ۲۵) او تمام چیزها را در روی زمین و در آسمان تحت اختیار خود در خواهد آورد (افسسیان ۱: ۱۰). پادشاهی او در نهایت تمام هستی را پر خواهد ساخت (دانیال ۲: ۴۴)! و پادشاهی او ابدی خواهد بود (دوم پطرس ۱۱:۱)!

(۴) هدف کلیسا این است که همه مسیحیان را برای خدمت تجهیز نماید.

*** ۱۲ -۱۱:۴**

سؤال ۶) (افسسیان ۴: ۱۱- ۱۲) چگونه یک کلیسا مسیحیانش را تجهیز می‌کند؟

ملاحظات:

الف- عطایای تجهیزکننده.

یک کلیسا مسیحیان را به کمک خادمان منصوب شده‌ای که عطایای تجهیزکننده دریافت کرده‌اند، مجهز می‌نماید. ایشان به وسیله مسیح و مشایخ منصوب گردیده‌اند تا به عنوان «رسولان، انبیا، مبشران، شبانان و معلمان» خدمت نمایند.

- «رسولان» کسانی هستند که برای انجام مأموریتی خاص (میسیونری)، مانند تأسیس کلیسایی جدید، فرستاده می‌شوند.
- «انبیا» آنانی هستند که پیغام کتاب مقدس را موعظه می‌کنند.
- «مبشران» کسانی هستند که انجیل را به طور ویژه به غیر مسیحیان اعلان می‌نمایند.
- «شبانان» کسانی هستند که از گله مراقبت می‌نمایند.
- «معلمان» آنانی هستند که حقیقت کتاب مقدس را تعلیم می‌دهند.

آنها رهبران کلیسا به شمار نمی‌روند، چون رهبران کلیسا همواره مشایخی هستند که در «هیأت مشایخ» انجام وظیفه می‌نمایند (اول تیموتاؤوس ۱۴:۴). ایشان باید همیشه تحت اقتدار و نظارت مشایخ هر کلیسا انجام وظیفه نمایند. البته برخی از رهبران ممکن است از عطایای تجهیزکننده نیز برخوردار باشند.

ب- هدف عطایای تجهیزکننده.

مسیحیانی که دارای عطایای روحانی برای تجهیز دیگران هستند، بایستی عمل مجهز ساختن اعضای کلیسا را انجام دهند. الزاما این افراد رهبران کلیسا نیستند. پس تمام مسیحیان بایستی برای انجام کار خدمت تجهیز شوند. آنها مجهز می‌شوند تا خدمات مختلف زیادی در جماعت منفرد (کلیسای محلی) و همینطور در کلیسای جهانی انجام دهند برای مثال بعضی مسیحیان تجهیـــز می‌شوند تا بشارت دهند دیگران تجهیز شده اند تا شاگردان بسازند همین طور آنها مجهز شده‌اند تا موعظه کنند، تعلیم دهند،

مشورت دهند، خدمت کنند، ببخشند، مواظبت کنند و غیره. هیچ کدام از اعضای کلیسا نباید حضوری غیرفعال در کلیسای خود داشته باشند. هر یک از اعضا بایستی پس از مدتی در آن وظیفه‌ای فعال باشد که عیسای مسیح به او سپرده است (مرقس ۱۳: ۳۴، اول قرنتیان ۳: ۵- ۶).

کلیسای مسیحی در واقع موثرترین گروه انسانی روی زمین بوده است! کلیسا بزرگترین انجمن بر روی زمین است! اما اگر هر مسیحی در جهان امروز یک کار خدمت را به عهده گیرد کلیسای مسیحی حتی از قبل هم موثرتر می‌شود. مسیحیان تاکنون به مردم قوم‌های مختلف روی زمین در مورد عیسای مسیح سخن گفته‌اند. مسیحیان در کار ایجاد خانواده‌ها و اجتماعات سالم در سراسر جهان دخالت داشته‌اند. مسیحیان امکانات مثبتی در مدارس، بیمارستان‌ها و دیگر مراکز اجتماعی مهیا ساخته‌اند. مسیحیان به دنیا، کتاب‌ها و مجله‌های خوب برای خواندن، موزیک مناسب برای خواندن و برنامه‌های خوب تلویزیونی برای دیدن می‌بخشند. هر مسیحی بایستی وسیله‌ای در دست خدا برای برقراری ملکوت او باشد؛ یعنی حکومت عالی او در قلب و زندگی مردم روی زمین.

وقتی یک کلیسای محلی این اهداف را تحقق می‌بخشد، درکیفیت روحانی و همینطور از نظر کمیت عددی رشد می‌کند و چنین کلیسایی خدا را بیشتر جلال می‌دهد.

(۵) هدف کلیسا تقویت روابط میان مسیحیان است.

*** ۱۳:۴**

سؤال ۷) (افسسیان ۴: ۱۳) یک کلیسا چگونه روابط میان مسیحیان را تقویت می‌کند؟

ملاحظات: هریک از اعضای کلیسا باید روابط مسیحی را تقویت نمایند.

الف- روابط بر پایه مسؤولیت نسبت به یکدیگر.

ما مسیحیان همدیگر را با انجام «مسؤولیت‌های نسبت به یکدیگر» بنا می‌کنیم. برای مثال، یکدیگر را محبت می‌کنیم، بارهای یکدیگر را حمل می‌کنیم، یکدیگر را تشویق می‌کنیم. یکدیگر را با تمامی حکمت، تعلیم و هشدار می‌دهیم.

ب- روابط بر پایه ایمان جهانی مسیحی و شناخت شخصی از مسیح.

آیه ۱۳ می‌گوید: «تا همه به یگانگی ایمان و معرفت تام پسر خدا و به انسان کامل به اندازه قامت پری مسیح برسیم.» یگانگی روابط ما بایستی براساس ایمان باشد؛ یعنی یگانگی در کلیسا یگانگی در کلیسای جهانی و جماعت‌های منفرد کلیسایی بایستی بر پایه تعالیم کتاب مقدس (که به درستی تفسیر شده‌اند) که ایمان مسیحی را تشکیل می‌دهد باشد.

وحدت در روابط ما بایستی براساس شناخت ما از عیسای مسیح نیز قرار گیرد؛ یعنی اتحاد در کلیسای جهانی و هر جماعت منفرد بایستی براساس شناخت شخصی هر مسیحی از عیسای مسیح به عنوان نجات‌دهنده‌اش باشد. شناخت عیسای مسیح مستلزم این است که ما مسیحیان مشارکت مداوم شخصی و ارتباطی نزدیک با او داشته باشیم.

پس روابط بین مسیحیان بایستی براساس رابطه شخصی هر مسیحی با عیسای مسیح، شناخت هر مسیحی از تعالیم کتاب مقدس و اطاعت هر مسیحی از گفته‌های کتاب مقدس قرار گیرد.

(۶) هدف کلیسا شاگردسازی مسیحیان جدید و به بلوغ رسانیدن آنها در مسیح است.

*** ۱۳:۴- ۱۵**

سؤال ۸) (افسسیان ۴: ۱۳ - ۱۵) کلیسا چگونه مسیحیانش را شاگرد می‌سازد؟

ملاحظات:

الف- هدف از شاگردسازی بلوغ است.

مسیحیان بالغ باید با کمک سایر مسیحیان از مسیحیان جدید، شاگرد بسازند. افسسیان ۱۳:۴- ۱۴ می‌گوید: «تا همه ما... به انسان کامل، به اندازه قامت پری مسیح برسیم. تا بعد از این اطفال متموج و رانده شده از باد هر تعلیم نباشیم از دغل‌بازی مردمان در حیله‌اندیشی برای مکرهای گمراهی.» ما نوایمانان را تبدیل به شاگردان مسیح می‌کنیم؛ یعنی به آنها کمک می کنیم که رابطه شخصی‌شان با عیسای مسیح در حال رشد باشد، در شخصیت خود رشد کنند و از عیسای مسیح اطاعت کنند. میزان سنجش بلوغ، شباهت به مسیح است.

ب- نتایج شاگردی پایداری، راستی و محبت است.

بعضی نتایج مرئی بلوغ برطبق آیات ۱۴- ۱۵ پایداری، راســـتی و محبت هستند. شاگـــرد عیسای مسیح با پایداری در تعالیم کتاب مقدس، راستی در اعتقادات، کلام و اعمال و با محبت در روابط و رفتارش شناخته می‌شود.

قدم ۴: به کاربرید

توجه کنید: کاربرد چه حقایقی در این قسمت برای مسیحیان امکان‌پذیر است؟

در میان بگذارید و بنویسید: افکار خود را صریحا با هم در میان بگذارید و فهرستی از کاربردهای امکان‌پذیر بر اساس افسسیان ۴: ۱- ۱۶ تهیه کنید.

توجه کنید: خدا از شما می‌خواهد کدام یک از کاربردهای امکان‌پذیر را تبدیل به یک کاربرد مشخص بکنید؟

بنویسید: این کاربرد شخصی را در دفتر یادداشت خود بنویسید. کاربرد شخصی خود را بدون دغدغه با دیگران در میان بگذارید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، کاربرد حقایق متفاوتی را پیدا می‌کنند و حتی از یک حقیقت کاربردهای متفاوتی می‌یابند.

(فهرست زیر نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر در این قسمت از کتاب مقدس می‌باشند.)

۱- نمونه‌هایی از کاربردهای امکان‌پذیر (افسسیان ۴: ۱- ۱۶)

- ۴: ۱- به شایستگی دعوتی که از عیسای مسیح دارید زندگی کنید.
- ۴: ۱- یاد بگیرید که متواضع و بردبار باشید. خشم خود را کنترل کنید. به آسانی عصبانی نشوید و عکس‌العمل منفی نشان ندهید. سریع آنچه دیگران می‌گویند یا انجام می‌دهند را به عنوان حملات شخصی در نظر نگیرید. برحق و حقوق خود اصرار نکنید.

- ۴: ۳- تلاش کنید تا یگانگی روح را در گروه یا کلیسای خود و در کلیسای جهانی مسیحی حفظ کنید.

- ۴: ۴ - ۶- به خاطر داشته باشید که فقط یک خدا وجود دارد (خدا بالاتر از همه، از همه و در همه)، یک خداوند عیسای مسیح (خدایی که در تاریخ ذات انسانی به خود گرفت) و یک روح‌القدس (خدایی که در قلوب و زندگی ایمانداران زندگی می‌کند) (اول قرنتیان ۸: ۶). به خاطر داشته باشید که فقط یک کتاب مقدس وجود دارد که ایمان مورد نظر خداوند را تعلیم می‌دهد. به خاطر داشته باشید که فقط یک کلیسا (بدن) در سراسر جهان وجود دارد. تمام گروه‌های مشارکتی خانگی و کلیساهای مسیحی به یک بدن تعلق دارند درست مانند اعضای جسمی که به یک بدن جسمانی متعلق هستند.

- ۴: ۷- این حقیقت را بپذیرید که عطای روحانی شما یک عطای سنجیده است؛ یعنی عیسای مسیح آن را به اندازه به شما داده و اندازه آن محدود است.
- ۴: ۱۱- ۱۲- اگر شما شبان، معلم، مبشر، واعظ یا مبلغ هستید وظیفه شما تجهیز مسیحیان برای یافتن جایی در بدن مسیح، داشتن خدمت یا دعوتی در بدن وکمک به بنای بدن است. شبانان سنتی نباید همه کارهای کلیسا را انجام دهند. سر (عیسای مسیح) این بدن می‌خواهد که سایر اعضا نیز دارای عملکرد باشند.

- ۴: ۱۳- ۱۴- هدف شما بایستی رشد و بنا باشد طوری که بتوانید بالغ شوید. معیار بلوغ شبیه شدن به مسیح است. رشد دو محدوده بسیار مهم دارد:

۱- معرفت و ارتباط شخصی با عیسای مسیح ۲) شناخت شما از ایمان مسیحی در کتاب مقدس

- ۴: ۱۵- ۱۶- هدف شما بایستی رشد شخصی باشد تا بیشتر و بیشتر شبیه عیسای مسیح باشید و در رشد کلیسای جهانی سهمی داشته باشید.

۲- نمونه‌هایی از کاربردهای شخصی

الف- از حالا به بعد، می‌خواهم خود را وقف این کنم که بعضی مسیحیان جدید را به سوی بلوغ در مسیح هدایت کنم. می‌خواهم به آنها کمک کنم تا ارتباطشان با مسیح رشد کند، ویژگی‌های خوب مسیحی را ظاهر کنند و از تعالیم کتاب مقدس اطاعت کنند.

ب- می‌خواهم به تجهیز بیشتر و بیشتر مسیحیان برای انجام خدمات درکلیسا ادامه دهم. می‌خواهم بعضی را برای بشارت بعضی دیگر را برای شاگردسازی مسیحیان جدید و بعضی را برای موعظه و تعلیم و غیره تجهیز کنم.

قدم ۵: دعا کنید

در مورد حقیقتی که خدا به ما در افسسیان ۴: ۱- ۱۶ آشکار کرده است، دعا کنیم. (در دعایتان به آنچه که در طی این بررسی کتاب مقدس دریافت کرده‌اید، پاسخ دهید، تمرین کنید که در فقط یک یا دو جمله دعا کنید. به یاد داشته باشید که افراد در هر گروه، درمورد حقایق متفاوتی، دعا خواهند کرد.)

۵ دعا(۸دقیقه)
دعای شفاعت

به دعا کردن در گروه‌های دو یا سه نفره ادامه دهید. برای یکدیگر و مردم سرتاسر دنیا دعا کنید.

۶ تکلیف منزل(۲دقیقه)
برای درس بعد

سرگروه: (رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱ ـ تعهد- متعهد باشید به اینکه شاگردان بسازید. آموخته‌های بررسی کتاب مقدس در ارتباط با افسسیان ۴: ۱- ۱۶ را برای یکدیگر، برای شخصی دیگر یا برای گروهی از مردم موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.

۲ ـ رازگاهان- هر روز نیمی از یک فصل را از قسمت خروج ۱:۱۶- ۲۵:۱۹ بخوانید. از روش طرح پرسش استفاده کنید و یادداشت بردارید.

۳ ـ حفظ کردن- آیه نجات یک هدیه است- افسسیان ۲: ۸- ۹ را حفظ کنید. هر روز آخرین ۵ آیه حفظی قبلی را مرور کنید.

۴ ـ دعا- در این هفته برای یک شخص یا موضوعی خاص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید. (مزمور ۵: ۳)

۵ ـ آموخته‌های جدید درمورد شاگردسازی را وارد دفتر (یا پوشه) خود کنید. از تمام یادداشت‌های خود درمورد رازگاهان، آیات حفظی، بررسی کتاب مقدس و این تکلیف منزل یک دفتر (یا پوشه) درست کنید.